

Chemarea

Luminita Postolache

Chemarea

Alină-mi visarea, când amurgul învie,
Cu vorbe de cântec și dor,
În suflet e pururi o flacără vie
Ce-așteaptă un semn de amor.

Alină-mi durerea ce-ncet se așterne,
Când tu ești departe, nu ești aici
Am veșnic un gând, de timpuri eterne
Al vremii în care "Iubire" îmi zici.

Alină-mi și chipul ce caută zarea,
Dorind să te vadă venind;
Cu dulci sărutări, alungă visarea
A erei în care trăiam doar iubind.

Alină-mi și trupul ce sigur se stinge
De dorul nebun ce iar l-a cuprins,
Se lasă amurgul, dorința s-aprinse
Sub ampla lumină ce cade de sus.